

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.181/2023/25. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2023. november 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T T:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. április 21. napján kihirdetett 14.B.501/2022/12. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év 6 (hat) hónapra súlyosítja, egyben öt 400 (négy száz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli. Egynapi tétel összegét 1000 (ezer) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 400.000 (négy százezer) forint pénzbüntetést illetőleg annak meg nem fizetett részét meg nem fizetés esetén – börtönben végrehajtandó – szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Megállapítja, hogy Terhelt1 vádlott a szabadságvesztés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2020. június 5. napjától 2020. június 7. napjáig őrizetben töltött időt is beszámítani rendeli.

Az elrendelt vagyonelkobzás intézkedést a vádlott bank1.-nél vezetett bankszámlaszám1 számú bankszámlán lefoglalt összeg esetében 222.224 (kettő százhuszonkettő ezer-kettő százhuszonnégy) forintra leszállítja.

A bankszámlán fennmaradó 2.000.000 (kettő millió) forintot érintően a lefoglalást megszünteti, ebből 958.409 (kilenc százötvennyolcezer-négy százkilenc) forintot a

pénzbüntetés, illetőleg bűnügyi költség megfizetésére visszatart, míg a fennmaradó 1.041.591 (egymillió-negyvenegyezer-ötszázkilencvenegy) forintot a vádlottnak kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék – a terhelt beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadását követően – a 2023. április 21. napján tartott előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 14.B.501/2022/12. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés]; s ezért őt 2 év – börtön fokozatú – szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, emellett a nyomozás során lefoglalt és a BRFK Letéti Számlájára befizetett 2.978.000 forint, az vádlott bank21 vezetett bankszámlaszáml bankszámláján lefoglalt 2.222.224 forint, a nyomozás során lefoglalt rendszám1 frsz. Opel Insignia gépkocsi, asztali számítógép, LG típusú fekete monitor, Kingston SD kártya, szürke MacBook Pro, LG43UM70 típusú televízió készülék, Nikon fényképezőgép és objektív, Ipad mini börtökban, 2 darab Kingston SSD kártya és kék színű pendrive tekintetében vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi lehetséges időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, valamint a vádlott által letartóztatásban töltött idő beszámításáról. Döntött még a bűnjelekről, s kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 558.409 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás, továbbá pénzbüntetés kiszabása végett, a vádlott védője pedig a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapos határidőben a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztése, emellett az bank21 vezetett számlán lefoglalt pénzösszeg tekintetében a vagyonekobzás 222.224 forintra történő mérséklése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, s emiatt túlzottan enyhe joghátrányt szabott ki, mely a büntetési célokat, különösen az általános visszatartást veszélyezteti. Hivatkozott továbbá arra, hogy a törvényszék az anyagi jogszabály sérelmével mellőzte a pénzbüntetés kiszabását, miközben a Btk. 50. § (2) bekezdése szerinti kötelező alkalmazás feltételei fennálltak. Ezért indítványozta a vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítását ennek keretében, a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelését, a végrehajtási fokozat fegyházban történő megállapítását és az ügyészi mértékes indítványnak megfelelő pénzbüntetés kiszabását.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.349/2023/3. számú átiratában kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályokkal összhangban folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett.

[5] Az átiratban foglaltak szerint a vádlott a bűnösségét elismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, és azt a törvényszék a Be. 504. § (2) bekezdésében írtak szerint törvényesen fogadta el. A beismerés elfogadásából kifolyólag a történeti tényállás a váddal egyező, annak megalapozottsága nem vizsgálható.

[6] A bűnösségre vont következtetést, a jogi minősítést törvényesnek tartotta.

[7] A büntetéskiszabási körülményeket érintően arra hivatkozott, hogy bár helyesen tárta fel azokat a törvényszék, annyiban mégis pontosításra szorulnak, hogy az 56/2007 BK vélemény II/4. pontja értelmében a terhére rótt cselekményt 21 és 22 éves kora között elkövető vádlott javára nem büntetlen előélete, hanem fiatal felnőttkora értékelendő. Ezt meghaladóan egyetértett az ügyészi fellebbezés indoklásban írtakkal, s hangsúlyozta azt is, miszerint az elsőfokú bíróság az enyhítő tényezőket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, s indokolatlanul enyhe, a büntetési célokat, kiemelten a generális prevenció célját nem megfelelően szolgáló büntetést szabott ki. Álláspontja szerint a vádiratban írt ügyészi mértékes indítvány, azaz 7 év 6 hónap szabadságvesztés is már az irányadó 12 év 6 hónapos középértéktől eltér, azon túl további méltányosság nem volt indokolt, így az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés nem tükrözi a cselekmény társadalomra veszélyességét, s valódi visszatartó hatás elérésére, a bűnismétléstől való elrettentésre nem alkalmas.

[8] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a súlyosítás esetében a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) pontjára figyelemmel fegyházban indítványozta megállapítani, megjegyezve, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott az általa megállapított börtön végrehajtási fokozatnál a Btk. 35. § (2) bekezdésére, miután három évet el nem érő szabadságvesztés esetében a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján eleve a börtön végrehajtási fokozat az irányadó.

[9] Utalt arra, hogy a súlyosítás esetén a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is szükséges felemleni.

[10] A pénzbüntetés vonatkozásában pedig az ügyészségi fellebbezéssel egyezően citálta a Btk. 50. § (2) bekezdésében foglaltakat, s kitért arra is, hogy miután a cselekményt haszonszerzés céljából követte el, s saját bevallása szerint is megfelelő jövedelemmel rendelkezik, a pénzbüntetés kiszabása a fenti rendelkezés értelmében nem lett volna mellőzhető.

[11] Ezt meghaladóan a beszámításra vonatkozó rendelkezést látta kiegészítendőnek, miután az elsőfokú bíróság a vádlott által őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról nem döntött.

[12] Az egyéb járulékos rendelkezéseket törvényesnek találta, a vádlott bankl.-nél vezetett bankszámlán lefoglalt pénzösszeg esetében azonban kitért arra, hogy a terhelt arra hivatkozott, hogy abból 2 millió forint az édesapjától származik, s ezt édesapja tanúvallomása és a számlaforgalmi adatok is igazolták. Miután azonban a pénz forrását, azaz a terhelt édesapjához kerülésének módját, legális voltát semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá, így a vagyonekbevitel intézkedés elrendelése ezen összeg vonatkozásában is törvényes. S itt hivatkozott a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjában írtakra, a fordított bizonyítási teherre, s arra, hogy végső soron a vádlottnak nem sikerült bizonyítania, hogy a pénz nem bűncselekményből származik.

[13] Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, a szabadságvesztést fegyházban rendelje végrehajtani, vele szemben pénzbüntetést is szabjon ki, s a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által őrizetben töltött időt is rendelje beszámítani.

[14] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre függessze fel. Szerinte a speciális prevenciók célokat egy hosszabb időre felfüggesztett szabadságvesztés jobban szolgálná, hiszen a büntetés esetleges végrehajtása kényszerítőleg hat az elítéltre. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy védence életvezetése még e kényszerítő erő nélkül is gyökeresen megváltozott, a korábbiaktól merőben eltérő, példa értékű életet igyekszik élni, melyben tartós lélektársi kapcsolata is támogatja, s mindent megtesz, hogy bizonyítsa, méltó a társadalom támogatására. A bűnösségi körülmények kapcsán utalt arra is, hogy a cselekményt a fiatal felnőttkorhoz közelebb, büntetlen előéletűként valósította meg, a cselekményt beismerte, megbánta. Idén ösztöndíjas egyetemi felvételt nyert, s emellett uniós pályázat által finanszírozott erősáramú-technikumi képzést végez. Tevékenysége a társadalom számára hasznos, a szabadságvesztés végrehajtása nemcsak felesleges költséget generál esetben, de munkájának hiánya egyben nemzeti veszteség.

[15] A súlyosító körülményekkel összefüggésben utalt arra, hogy a törvényszék tévesen vette figyelembe a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát, holott arra statisztikai adat és köztudomás hiányában nem kerülhetett volna sor. Ezzel szemben viszont a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát súrolta, s azt marihuánára valósította meg, melynek társadalmi megítélése sokkal differenciáltabb, több országban legális a fogyasztása vagy gyógyászati célú felhasználása.

[16] A vagyonekbevitel intézkedéssel összefüggésben a fellebbviteli főügyészségi átiratban írtakra annyit reagált, hogy az a bizonyítási teher megfordítására utalás körében védence édesapját burkoltan bűncselekmény elkövetésével igyekszik összefüggésbe hozni.

[17] A védő a fellebbezés indokolásához csatolta a vádlott nyilatkozatát, aki abban előadta, hogy az eljárás alatt 22 éves fiatalból felelősségteljes felnőtt ember lett. Elismerte, hogy hibázott, rossz döntéseket hozott, rossz társaságba keveredett, hangoztatta megbánását, azt, hogy új életet kezdett, de a korábban vele történeteket, általa elkövetett cselekményt is fel

kellett dolgoznia, melyben nagy segítségére voltak a Alapítvány valamint a Alapítvány2 munkatársai, a gyógykezelése és az ott végzett munkája. A levél szerint 2021 óta vállalkozik, projektvezetéssel foglalkozik, levelezőként felvételt nyert a egyetem és az Európai Unió által finanszírozott 25 év felettieknek pályázható erősáramú technikus képzésre. Végül kifejtette, hogy az elmúlt évek szenvedését szeretné maga mögött hagyni, s folytatni új életét párjával, aki két éve mellette van. Ezért kérte a bíróságtól, hogy a vele szemben kiszabott 2 év szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre függessze fel.

[18] A fellebbezés indokolásban, vádlotti nyilatkozatban írtak igazolására – túlnyomórészt már az elsőfokú bírósági eljárásban benyújtott okiratokkal egyezően, ismételten – csatolásra került:

- név2 pszichiáter szakorvos kórtörténeti összefoglalója, mely szerint Terhelt1 vádlott 2022. tavasza óta áll a Alapítvány2 pszichoterápiás és pszichiátriai kezelés alatt. Komplex korai traumatizációra visszavezethető tüneteit (hangulati labilitás, figyelemzavar, alvászavar stb.) korábbi fogvatartása fokozta, jelenleg azonban egyensúlyban vannak az alkalmazott terápia (60 mg atomoxetin, 2x0,25 mg alprazolam) mellett. Mindezekre egyre jobb rálátása van, s minden erejével küzd ezek korrigálásáért. Teljes felépüléséhez szükséges lenne a megkezdett terápiás folyamat folytatása, s miután a hosszútávú ambuláns pszichoterápia a társadalombiztosítás által nem finanszírozott, ezért azt csak folyamatos munkavégzés mellett tudja fedezni.

- A fogvatartottak, ítéletre várók, kriminális életvezetést folytató személyek, bv. intézetből szabadultak és hozzátartozóik segítségét, gondozását és esélyeik növelését célul tűző Alapítvány (név3 szakmai vezető) jellemzése, mely tartalmazza a vádlott megváltozott életvezetésének leírását, azt, hogy az Alapítvány szakmai konzultációin részt vett, s a szakmai munkába is bekapcsolódott önkéntesként. A jellemzést aláíró szakmai vezető hangot adott azon meggyőződésének, miszerint nem szabadságvesztés büntetésre van szüksége ahhoz, hogy ne kövessen el bűncselekményt, hanem terápiára, önismeretre, jóvátételre, a további kriminális kapcsolatok leépítésére, munkára és családi kapcsolatainak erősítésére. Kiemelte, hogy önkéntes munkájával olyannyira elégedettek, hogy 2023. június 30. napján megbízási szerződést kötöttek vele.

- A egyetem1 2023. október 9. napján kelt jogviszony igazolása a műszaki menedzser levelező, állami ösztöndíjas képzésen folytatott tanulmányokról, továbbá az erősáramú elektrotechnikus esti tagozatos képzésen részvétellel, illetőleg a korábbi iskolai végzettségével kapcsolatos okiratok.

- A munkavégzésére, jövedelmére vonatkozóan keletkezett okiratok (értesítés, szerződések, bankszámlakivonat).

[19] Terhelt1 vádlott bírósághoz intézett másik levelében egyrészt a fent részletezett nyilatkozattal egyezően beszámolt korábbi, bűncselekmény elkövetéséhez vezető életútjáról, utalva a tinédzserkori rengeteg költözés, szülei válása, beilleszkedési zavarok, diszlexia és beszéd fogyatékoság miatt kialakult szerfogyasztásra. Ugyanakkor hangot adott megbánásának, megváltozott életvezetésének.

[20] A nyilvános ülésen a védő perbeszédét a korábbi fellebbezés indokolást fenntartva terjesztette elő, abból kiemelve, hogy jelen ügyben a generális prevenció cél előtérbe helyezése nem helyes, az egyéni megelőzést viszont sokkal jobban szolgálná a szabadságvesztés végrehajtásának maximális tartamra történő felfüggesztése.

[21] Terhelt1 vádlott felszólalásában korábbi beadványaiban írtakat foglalta össze, azt annyiban egészítette ki, hogy a büntetőeljárás megindítása térítette el a rossz útról, s készítette önmagával, hibáival való szembenézésre. S a büntetőeljárás során elérteket, törekvéseit a másodfokú döntés tartalmától függetlenül folytatni kívánja. Ehhez az ítéltáblától szeretne esélyt kapni a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésével.

[22] A fellebbezések közül az ügyész súlyosítást célzó fellebbezése, s a védő vagyonek Kobzás részbeni mellőzését célzó indítványa vezetett eredményre.

[23] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kétirányú fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy az ügyészség és a védelem is kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[24] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére, és a bűncselekmény minősítésére is.

[25] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[26] Ennek eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett.

[27] A vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével összhangban állt.

[28] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) - c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[29] A vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatok (Be. 561. § (3) bekezdés b) pont) a csatolt okiratok alapján annyiban szorul kiegészítésre, miszerint 2023. szeptemberétől a egyeteml műszaki menedzser képzésén folytat (levelező rendszerben) tanulmányokat. S emellett a terheltet foglalkoztató gazdasági társaság – zárójelben szereplő - székhelyének irányítószámában az elírást kellett kijavítani, az helyesen 1117.

[30] Az elsőfokú bíróság – a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terheltl vádlott bűnösségére, s a cselekmény minősítése is törvényes, bár erre vonatkozó érdemi jogi indokolás az elsőfokú ítéletben nem szerepelt.

[31] E körben utalni kell arra, hogy a vádlott által értékesített, készletezett marihuána (kannabisz) a cselekmények elkövetésekor hatályban volt – Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont a) alpontja alapján alkalmazandó Egységes Kábítószer Egyezmény I. Jegyzéke alapján minősült kábítószernek.

[32] Ugyanakkor a kábítószer fogalmát meghatározó büntetőjogi normák 2023. január 1. napjával alapvető változáson mentek keresztül, ezért annak megállapítása sem mellőzhető, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának hatályos szövege szerint az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete 1. mellékletében a kábítószer 1. és 2., valamint 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. és 2. jegyzékén szereplő anyag minősül a Btk. alkalmazásában kábítószernek, s hogy az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószer 1. jegyzéke tartalmazza a kannabiszt.

[33] A büntetőjogi felelősségrevonás szempontjából tehát az elbíráláskori büntető törvény (és a háttér-, keretjogszabály) eltérő, kedvezőbb rendelkezést Terheltl vádlottra nézve nem tartalmaz.

[34] Az 1/2007. BJE határozat iránymutatása szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások,

rendszeres adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

[35] Az irányadó tényállás alapján a kereskedés elkövetési magatartás megállapítása vitán felüli, Terhelt1 vádlott ugyanis az elfogását megelőző több mint fél éven keresztül kábítószer rendszeresen értékesített, az eljárás során két vásárlóját is felderítette a nyomozó hatóság, akik több alkalommal, illetőleg rendszeresen vásároltak tőle, emellett a vádlott lakásán jelentős mennyiségű kábítószer tartott továbbértékesítés céljából, ami a hivatkozott jogegységi határozat értelmezésében a kereskedés céljából történő készletezésnek felel meg.

[36] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta, azok kisebb pontosítást, kiegészítést igényeltek csak.

[37] A Btk. 176. § (1) bekezdése a kábítószer-kereskedelem négy elkövetési magatartását sorolja fel: kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik. Ezek az elkövetési magatartások eltérő társadalomra veszélyességű magatartásokat fednek le: a kínálás csupán a kábítószer átvételére történő eredménytelen felhívás, míg a kábítószerrel való kereskedés rendszeres, haszonszerzés céljából történő adás-vételek sorozatából áll, és a kábítószer-kereskedelem köré felépült feketepiac működtetésében való részvételt testesíti meg. A bíróságnak a büntetés kiszabása során a vádlott által elkövetett cselekmény konkrét társadalomra veszélyességét is értékelnie kell [Btk. 80. § (1) bekezdés]. A kereskedés a kábítószer-kereskedelem legkomolyabb súlyú elkövetési magatartása, így a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelendő, s annak nyomatékát növeli az elkövetési magatartások tényállásból is kitűnő intenzitása, s bár az a kábítószer mennyiségéhez igazodó minősítésnél közvetlen értékelést nem nyert, egyben árnyalja a lefoglalt kábítószer jelentős mennyiség alsó határához közeli mennyiségének tulajdonítható enyhítő hatást.

[38] Ezzel szemben tárgyi súlyt csökkentő enyhítő tényező, hogy a cselekménnyel érintett kábítószer fajtája (a marihuána) az ún. könnyű drogok közé tartozik, mely kevésbé addiktív, s így egészségre gyakorolt káros hatása is csekélyebb.

[39] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett a törvényszék álláspontjával a tekintetben, hogy az 56. BK vélemény III.11. pontja szerint értelmében a hasonló jellegű bűncselekmények főváros területén köztudomású elszaporodottsága a vádlott terhére szól. Az ugyanis a társadalom széles köre által ismert, tehát köztudomású tény, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elsősorban a nagyvárosokra jellemzőek, és ennek megfelelően Budapesten lényegesen magasabb számban fordulnak elő, mint az ország többi részén.

[40] A vádlott hosszabb időn keresztül követte el a terhére rótt bűncselekményt. Az irányadó tényállás szerint 2019 októberében kezdte meg a kábítószer-kereskedői tevékenységet, és azt egészen 2020. júniusi elfogásáig végezte. A kábítószerrel való kereskedéssel együtt járó rendszeresség értelemszerűen feltételezi azt, hogy az elkövető viszonylag hosszabb időn keresztül árusítja a kábítószer, ezért a néhány hónapos időtartamra

elhúzódozó elkövetés az ítéltábla gyakorlatában nem tekinthető súlyosító körülménynek. Azonban a vádlott több mint nyolc hónapon keresztül árult kábítószer, mely a szokványos időszakon már túlmutat, így e tény a cselekmény tárgyi súlyát fokozza.

[41] A vádlott az előkészítő ülésen beismerte bűnösségét, így a bizonyítási eljárást sommásan tudta lefolytatni a törvényszék, ekként a beismerő nyilatkozat nagy nyomatékú értékelése is maradéktalanul helytálló.

[42] S ugyanígy az időmúlás enyhítő tényezőként történt értékelése, bár annak három és fél évhez közelítő tartama meg sem közelítette a büntetési tétel alsó határát, figyelemmel arra, hogy az alatt szinte végig kényszerintézkedés hatálya alatt állt, ugyancsak törvényes volt.

[43] Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan messzemenően helyesen vette figyelembe az enyhítő tényezőket, miután elfogásakor, tehát a cselekmény befejezésekor a vádlott már a 22 és fél éves volt, a fiatal felnőttkor enyhítő tényezőkénti figyelembevételére már nem kerülhetett sor, ehelyett büntetlen előélete szól a vádlott javára. Az elsőfokú bíróság alappal tulajdonított enyhítő hatást továbbá megváltozott életvezetésre törekvésének, s egészségi állapotának is.

[44] Az így pontosított bűnösségi körülmények alapján, azokat a cselekmény tárgyi súlyával is összevetve, az elsőfokú bíróság helyesen, a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokkal összhangban, a Btk. 80. §-a szerinti büntetési kiszabási elvek szem előtt tartásával szabott ki a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést.

[45] Az ítéltábla azonban egyetértett a fellebbviteli főügyészégi átirattal a tekintetben, hogy a törvényszék a szabadságvesztés tartamát az enyhítő körülményeknek túlzott jelentőséget tulajdonítva határozta meg. A büntetőeljárás során – tehát mindenképpen függő, kényszerítőleg ható helyzetben – tanúsított terhelti magatartásból önmagában ugyanis a speciális prevenciós büntetési cél elérésére aggálytalan következtetés nem vonható, tekintetbe véve azt is, hogy kamaszkori traumái, figyelemzavara ellenére a szokványost számottevően meghaladó hátrányos élethelyzet, mely az elkövetést motiválhatta volna, Terhelt1 terhelnél nem volt kimutatható. Ilyen körülmények mellett a büntetési tételkeret alsó határát sem megközelítő időmúlás, a büntetőeljárás mintegy három éve alatt tanúsított kifogástalan életvezetésre törekvés nem adhat alapot a generális prevenciós büntetési cél teljes figyelmen kívül hagyására, háttérbe szorítására sem.

[46] Mindezek alapján a másodfokú bíróság, bár az enyhítő körülmények túlsúlya miatt a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott enyhítő szakasz alkalmazásával egyetértett, annak teljes kimerítését nem látta indokoltnak, ezért a szabadságvesztés tartamát 3 év 6 hónapra felemelte. Ennél nagyobb mérvű súlyosítás ugyanakkor a fentebb is kiemelt enyhítő tényezők – mint a terhelt beismerése, megbánása, büntetlen előélete, rendszeres gyógykezelést igénylő egészségi állapota, s nem utolsósorban a lefoglalt kábítószer jelentős mennyiség alsó határához közelítő mennyisége és annak fajtája – okán nem volt indokolt.

[47] A szabadságvesztés tartamának felemelése folytán, miután az eléri illetőleg meghaladja a három évet, a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) pontja alapján valóban fegyház végrehajtási fokozat lenne irányadó – szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év szabadságvesztés esetében – ugyanakkor a másodfokú bíróság Terhelt1 vádlott kedvező személyi körülményeit, megváltozott életvezetését, büntetlen előéletét, beismerését, egészségi állapotát is szem előtt tartva, lehetőséget látott a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására, ezért a szabadságvesztést továbbra is börtönben rendelte végrehajtani.

[48] S az első bűntényes, a cselekmény elkövetését teljeskörűen beismerő és a tárgyalásról lemondó terhelt esetében az enyhítő tényezők túlsúlya alapján, figyelemmel a kényszerintézkedés hatálya alatt töltött időre is, a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a szabadságvesztés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

[49] Helytállóan rendelkezett a törvényszék a 2020. június 8. napjától 2020. október 8. napjáig letartóztatásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, ugyanakkor elmulasztott hasonlóképpen rendelkezni az őrizetben, a személyi szabadság teljes elvonása folytán tehát szintén előzetes fogvatartásban töltött időt érintően, ezért azt az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján pótolta.

[50] A másodfokú bíróság nem osztotta a törvényszéknek a pénzbüntetés alkalmazásának mellőzését megalapozó érveit. A pénzbüntetés *kötelező*, Btk. 50. § (2) bekezdésben írt alkalmazási feltétele a cselekmény haszonszerzés végett történő elkövetésén, a határozott tartamú szabadságvesztésre ítélesen túl az, hogy a terhelt megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal rendelkezzen. Miután e feltételek mindegyikének megléte a vádlott esetében nem vitatható, így a pénzbüntetés kiszabása nem lett volna mellőzhető még akkor sem, ha tőle vagyonek Kobzás formájában viszonylag magas érték volt elvonható. Ezért a másodfokú bíróság a cselekmény tárgyi súlyát, az elkövetés időtartamát is figyelembe véve a pénzbüntetés napi tételszámát a Btk. 50. § (3) bekezdésén írt kereteken belül a felső határhoz közelebb eső 400 napi tételben határozta meg. Az egynapi tétel összegét az elkövetéskori Btk. 50. § (3) bekezdésben írt 1000 forintos – a 2023. szeptember 1. napjától hatályos módosítások folytán egyébként időközben ezer-háromszáz forintra emelkedett, s ekként az elkövetéskori büntető törvény alkalmazására utalást szükségessé tevő – törvényi minimumban határozta meg. S bár a terhelt által vallott jövedelmi, vagyoni viszonyok magasabb összeg megállapítását is indokoltá tettek volna, a másodfokú bíróságot kötötte a beismerés és tárgyalásról lemondás folytán beálló súlyosítási tilalom, s így az ügyészégi mértékes indítványban szereplő összeg.

[51] A közügyektől eltiltás mellékbüntetésre vonatkozó rendelkezések a pontosan megjelölt jogszabályi hivatkozásokkal összhangban álltak, annak tartama továbbra is igazodik a főbüntetéshez, így annak felemelésére nem volt kellő alap.

[52] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 terhelttel szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényesen alkalmazott vagyonekbotzás intézkedést a tőle lefoglalt készpénzre, figyelemmel arra, hogy a tényállás tartalmazza ezen összeg kábítószert értékesítésből származó voltát.

[53] S ugyanígy a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjában írt vélelemre figyelemmel a vagyonekbotzás intézkedés helyessége a lefoglalt gépkocsi, s elektronikai eszközök vagyonekbotzás alá eső volta sem kifogásolható.

[54] Ugyanakkor a védő a terhelt bank21 vezetett számláján lefoglalt 2.222.224 forint összegből 2.000.000 forint tekintetében a vagyonekbotzás elrendelésének törvényességét alappal vitatta. Ennek oka arra visszavezethető, hogy a bizonyítási teher megfordulását a terheltten kívül eső személy(ek)re az elsőfokú bíróság törvénytőten terjesztette ki.

[55] Annak bizonyítása ugyanis, hogy a vagyonhoz nem bűncselekmény útján jutott hozzá, kizárólag az elkövetőt, jelen esetben az eljárás alá vont Terhelt1 vádlottat terhelte. A rendelkezésre álló bizonyítékok – bankszámlaforgalmi adatok, híváslista elemzés, a terhelt édesapjának nyomozás során tett vallomása – ugyanakkor kétséget kizáróan igazolják nemcsak azt, hogy a vádlott bank21 vezetett számlájára 2.000.000 forintot a vádlott elfogása előtt másfél hónappal az édesapja utalt át, de azt is, hogy ezen összeget megelőzően a saját számlájára név4 és nem a vádlott fizette be. Ilyen körülmények között tehát nem kétséges, hogy a terhelt rendelkezése alá ezen összeg nem bűncselekmény útján, hanem hozzátartozói ajándék folytán került. S miután a vádlott édesapjával szemben törvényi vélelmet keletkeztető, de más bűncselekmény elkövetése miatt sem indult büntetőeljárás, így esetében a kizárólag a bűncselekmény elkövetőjét terhelő törvényi vélelem, s fordított bizonyítási teher nem lehet irányadó. Ezért a vádhatóságot terhelte volna a számlájára befizetett, majd a vádlott számlájára továbbutalt összeg bűnös eredetének bizonyítása, a rendelkezésre álló adatok azonban ezen kétmillió forintos összeg bűncselekményből származó, s ekként vagyonekbotzás alá eső voltát nem igazolták, ezért ezen összeg tekintetében a másodfokú bíróság – a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a lefoglalás megszüntetése mellett – a vagyonekbotzást mellőzte. A vagyonekbotzás mellőzésével érintett összegből 958.409 forintot a pénzbüntetés (400.000 forint) és a bűnügyi költség (558.409 forint) biztosítására a Be. 323. § (1) bekezdése alapján visszatartott, míg a fennmaradó 1.041.591 forintot pedig a Be. 321. § (1) bekezdése értelmében Terhelt1nek rendelte kiadni.

[56] A bűnjelekre és bűnügyi költségre vonatkozó elsőbírói rendelkezések törvényesek, a jogszabályi hivatkozások pontosak.

[57] Így összességében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2023. november 3.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Raczky Katalin s. k.,

dr. Ignác György s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.501/2022/12. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.181/2023/25. számú ítéletében írt változtatással 2023. november 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. november 3.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke